

CARME CAPDEVILA. Consellera d'Acció Social i Ciutadania

«Els joves han d'accedir a la plena ciutadania»

PRESENCIA
L'emancipació és un dels eixos d'actuació del Pla Nacional de la Joventut. Quines mesures impulsa el govern en aquest camp?

—«Fomentar l'emancipació juvenil vol dir fer possible que la joventut desenvolupi el seu propi projecte de vida i accedeixi a la plena ciutadania, sense limitacions. Actualment, un dels grans problemes de la gent jove és la manca de feina, la precarietat laboral, els sous mileuristes... Per fer-hi front hem impulsat l'Acord de Mesures per a l'Ocupació Juvenil, signat al setembre amb el suport de la patronal, les joventuts sindicals i el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. L'acord fa front a fenòmens com ara la temporalitat i la baixa remuneració, que dificulten l'emancipació juvenil i ens situen a la cua d'Europa quant a l'edat mitjana d'abandonament de la llar familiar. Es tracta d'una proposta ambiciosa, que incideix en tots els àmbits que afecten l'ocupació juvenil, sense més restriccions que les limitacions competencials de la Generalitat.

»D'altra banda, a l'atur i la precarietat cal sumar-hi uns preus de l'habitatge prohibitius per a molts joves. La tendència a l'alça ha estat molt acusada durant els darrers anys i això representa una dificultat afegida a l'emancipació. Per fer-hi front, impulsem el programa Borsa Jove d'Habitatge, un servei d'intermediació entre propietaris i joves per llogar pisos buits, amb totes les garanties i a uns preus inferiors als del mercat. A finals d'aquest any, el programa donarà cobertura potencial a nou de

La consellera d'Acció Social i Ciutadania, Carme Capdevila. / DASC

cada deu joves catalans, que disposaran d'una borsa al seu àmbit residencial.»

—**Fa un moment parlàveu d'atur juvenil i de l'Acord de Mesures per a l'Ocupació Juvenil. Aquest acord és, doncs, una resposta d'urgència a la crisi?**

—«No. No és una resposta a l'actual conjuntura, sinó un compromís del Pacte d'Entesa. Un instrument amb vocació estructural. Sense obviar la necessitat de fer front a l'increment d'atur juvenil derivat de la crisi,

l'acord posa l'accent en la qualitat ocupacional i planteja un canvi de model.

»Malauradament, fa anys que la precarietat laboral ha esdevingut un tret definitori de la realitat juvenil catalana. Les taxes de temporalitat entre la gent jove gairebé tripliquen les de la població adulta, i les dades de sinistralitat també són elevades. A això cal sumar-hi les baixes remuneracions, el fenomen que coneixem com a mileurisme. L'acord és una resposta a tot això. Però és cert que també ha ha-

gut d'acabar incorporant mesures de lluita contra l'atur, perquè amb la crisi els índexs s'han disparat i al problema qualitatiu existent se n'hi ha sumat un de quantitatiu.»

—**Els ens locals tenen una responsabilitat creixent en les polítiques de joventut. Quins recursos destina el Departament a donar-los suport?**

—«La col·laboració amb els municipis és imprescindible, per la seva proximitat amb la ciutadania i els seus problemes. Al capdavant, són els que millor coneixen les necessitats de la gent jove i, per això, una tercera part del pressupost anual de la Secretaria de Joventut del departament va a parar als ens locals, perquè impulsin polítiques per a la gent jove. Aquest és un bon exemple de l'aposta pel treball conjunt entre nosaltres i els ajuntaments i consells, que ve regulada pel Pla Nacional de Joventut.

»M'agradaria destacar que estem fent esforços per no fer repercutir sobre el món local les retallades pressupostàries que estem patint. Hem mantingut, quan no incrementat, les partides econòmiques de suport als ens locals. El volum d'inversió durant aquesta legislatura haurà estat proper als 40 milions d'euros. Un suport que, més enllà d'inversions en equipaments i serveis —oficines joves, borses joves d'habitatge, etcètera—, haurà permès donar un fort impuls als plans locals i comarcals de joventut. Només heu de pensar que l'any 2000 n'hi havia 40 i el 2010 n'hi haurà 700. A més, estem ajudant els ajuntaments a

El govern i els agents socials han impulsat l'Acord de Mesures per a l'Ocupació Juvenil. / DASC

reforçar el rol dels professionals, tot consolidant llocs de treball i permetent la creació de figures com ara els tècnics de joventut mancomunats.»

«Els joves d'origen immigrant ja representen una quarta part de la població jove. Quins reptes planteja això?»

«L'arribada de joves immigrants ha estat positiva, ja que ha representat un augment demogràfic i un rejuveniment de la piràmide poblacional. Però també ha fet aflorar noves necessitats. El percentatge de població juvenil d'origen estranger se situa en el 25% i a això caldria afegir-hi les segones generacions: fills i filles d'immigrants, nascuts aquí, però molt lligats a la identitat cultural del seu entorn familiar. I a tot plegat cal sumar-hi, també, la gran diversitat d'origens geogràfics i culturals de la població immigrada. Així, els espais de relació dels i les joves catalans són cada cop més interculturals. I això ja no és un discurs teòric. És una realitat

palpable en el dia a dia. Hem de fer compatible el respecte a les identitats culturals d'origen amb la integració dels nous, que és la societat que els acull, que és la societat catalana. No hem de caure ni en la segregació ni en l'assimilacionisme, sinó treballar per la cohesió social. I alhora tenir molt clar que determinats valors i conquestes socials són irrenunciables.»

«L'any passat es va modificar la llei de l'avortament. Rebaixar l'edat per poder avortar és donar més llibertat als joves?»

«No situaria tant el debat en termes de llibertat com de responsabilitat legal. Ens hauríem de plantejar quines discrepàncies legals tenim. Resulta que als 16 anys pots deixar d'estudiar, pots començar a treballar... En canvi, no pots decidir lliurement sobre què fer amb el teu cos. O, vaig més lluny, tampoc no tens dret de vot. És a dir: en algunes coses se't tracta com un adult, i en altres no. Això té un

«L'atur i la precarietat laboral són els principals problemes dels joves»

«Les relacions entre els joves són cada cop més interculturals»

«Hem d'apostar perquè els joves tinguin tots els drets i els deures als 16 anys»

punt de contradictori. Crec que no hem de quedar-nos amb mitges tintes i cal apostar perquè els joves tinguin tots els drets i els deures als 16 anys.»

«El Departament d'Acció Social i Ciutadania va endegar l'any 2005 la campanya *Talla amb els mals rotllos*. Malauradament, la violència masclista és el pa de cada dia. Falta més conscienciació?»

«Treballem en l'àmbit de la prevenció i la sensibilització, sobretot en les relacions afectives. Eradicar la violència masclista serà complicat. Detectem que, de vegades, els joves desenvolupen certs rols com a conseqüència d'un model d'educació en el qual l'home encara es considera superior a la dona en molts aspectes. Qualsevol canvi social que s'intenta treballar en aquest àmbit no dona resultats immediats. Nosaltres creiem que tractar aquest tema amb la joventut ens ha de donar resultats a mitjà termini.»